

Kitekint? - Az irigység ára

2011 december 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A Nyugat vezet? liberális üzleti hetilapja hosszan értekezik arról, mi a gazdagok szerepe az adózásban, helyes-e különadókat kivetni a gazdagokra, és van-e ára annak, ha felemelik az adókat. Rossz kérdéseket tesznek fel, ezért nem is kapnak jó válaszokat.

Az elmúlt 30 évben jelent?sen csökkent a nyugati országokban a jövedelmek adóztatása. Ronald Reagan amerikai elnök 70-r?l 28 százalékra, Margaret Thatcher angol kormányf? 83-ról 40 százalékra, Norvégia 58-ról 28 százalékra csökkentette a legfels? szja-kulcsot, és minden fejlett állam ebbe az irányba lépett. Kisebb arányban, de a vállalati profitok és a t?ke adóztatása is csökkent. Az OECD-országok körében 40-r?l 28 százalékra mérsékl?dött a társasági adó átlagos kulcsa. A világ ma alacsonyabb és arányosabb adórendszerrel m?ködik, mint 30 éve.

Közben a legtöbbet keres?k mind nagyobb részt kapnak a jövedelmekb?l. Amerikában a legtöbbet keres? egy százalék a növekedés hasznából 58 százalékban, az adózás el?tti jövedelemb?l 18 százalékban részesedik. Az országban kifizetett személyi jövedelem kilenc százalékát kapja a legjobban keres? egy százalék japán és francia, a briteknél ez a most 50 százalékra felemelt legfels? kulcs el?tt 14 százalék volt.

Az adózók az adóváltozásra gyorsan válaszolnak. Ha csökken az adó, nem dolgoznak többet, de több jövedelmet vallanak be, ezért több adót fizetnek, mint korábban. Fordítva: ha emelik a személyi jövedelemadók fels? kulcsát, akkor egyszázalékos emelés 0,1-0,4 százalékkal csökkenti a bevallott jövedelmet. Ha a t?ke adóterhét emelik, ennél nagyobb az "elt?n?" jövedelem.

The Economist:
Hunting the rich,
September 24th-30th 2011

Az adóemelés a növekedésre is hatással van: ha egy százalékkal emelik az adóterhelést, akkor rövid és középtávon - minden mást változatlannak feltételezve, ami persze nem áll - három százalékkal kisebb lesz a GDP növekedése, mert esnek a beruházások. Ha az adóemelés a költségvetési hiány lefaragását szolgálja, akkor jobb a helyzet. A gazdagok extraadóztatásának a hetilap szerint ára van: csökken a hatékonyság és a növekedés. A gazdagok extraadója helyett ezért jobb zárni az adózási kiskapukat és szélesíteni az adózók körét.

Bár e két javaslattal egyetértünk, ezt teszi a magyar adópolitika, ám az elemzés és a mögötte meghúzódó közgazdasági gondolkodás hibás, és ez sokba kerül a Nyugatnak: lemarad Ázsia mögött. A liberálisok nem tudnak megszabadulni egy szocialista gondolattól: a személyi jövedelmek adóztatásánál a hatékonyságot és az

egyenl?séget együtt kell érvényesíteni, ezért elkerülhetetlen a progresszív, többkulcsos jövedelemadó. Nem, a jövedelmeknél kizárólag a hatékonyságot kell követni, a fogyasztásnál lehet a társadalmi igazságosságot. Keressen mindenki annyit, amennyit törvényesen tud, ha kétszer többet, mint más, adózzon is kétszer többet, de amikor elkölti adózott jövedelmét, akkor a luxuscikkek magasabb fogyasztási, forgalmi és jövedéki adóján keresztül többel járuljon hozzá a közös kasszához. Amerika hallani sem akar az általános forgalmi adó bevezetésér?l, de az emberek kétharmada már híve a gazdagok extramagas adójának: ez a lemaradás biztos receptje. Az unió fejlett országaiban nem képesek szakítani a többkulcsos adóval, mert a jóléti állam fenntartása és a szavazók irigysége - ?k ezt igazságérzetnek hívják - ezt nem engedi. Az EU nem kíván luxusadót bevezetni a fogyasztásban, és elborzad, ha valaki 25 százalék fölé kívánja emelni az általános áfakulcsot, de elt?ri a magas deficitet, az emelked? államadósságot, és megszorító programokat ajánl megoldásként. Ez teljes tévedés. Mögötte irigység és a politikusok választóktól való félelme húzódik meg. Ennek ára a Nyugat verg?dése, nagy adóssága, alacsony növekedése és magas munkanélkülisége.

Ez azonban nekünk történelmi lehet?ség: Közép-Európa jó része és a Baltikum egésze már jó ösvényen jár.

Matolcsy György - hetivalasz.hu

Ajánló